

Marko Marulić

OD USKARSA ISUSOVA*

- O priveseli dan, svim vernim prisveti,
 U kom iz greba van usta Karst propeti!
 Sve nebo zračno bi vazmenom vedrinom,
 Sjat se počeše dni želinom svitlinom.
- 5 Sunce uzvišiva u nebesih gori,
 Tere hvale zdiva Bogu, ki ga stvori;
 U jutro prosinu, zvizde se zasaše,
 Žalost svaka minu, radosti nastaje.
 Tad togaj lita zemlja obil'je dâ
- 10 Ul'ja, vina, žita, roditi voćem jâ;
 Polja se urešiše razlikovim cvitjem,
 Gore se odiše sve zelenim listjem.
 Pčelice zućeci svuda oblitahu,
 Med činit hiteći, cvitju sok spijahu:
- 15 Ptice žuberiti jaše slatko poječ
 Tere gnjizda viti, ploditi se hoteć.
 Slavići pojahu glasom privartajuć
 Slastju zalijahu uši, poslušajuć.
 Niz livadu vode tecihu marmnjajuć,
- 20 Pastiri dohode pjahu jih žejajuć.
 Tisi vitri hladom gonjahu toplinu,
 Polju tere gradom dajući lahčinu.
 Toj lito takovo tad je svidočilo,
 Da tilo Isusovo biše uskrišilo.
- 25 Zato sve stvoren'je poča se radovat,
 Njega uskrišen'je hoteći počtovat.
 Paklu vrata razbiv, Isus gori pride,
 Nebesa otvoriv, više zvizd uzide.
 Nebo, zemlja, more tad se veseljahu,
- 30 Tomu, ki sve more, hvaljen'ja činjahu;
 Ki bo umri propet, evo sad kraljuje,
 Nada sve svete svet, jur ga svaki čtuje.
 Svita stvoritelju, svih vernih spasen'je,
 Svih odkupitelju, očevo rojen'je!
- 35 Rič si oca Boga, jednak u svem njemu,
 Kripost svemogoga, i slavan u svemu.
 Ti vidiv parvi grih da nas u smart poni,

* Tekst je preuzet iz Franičevićeva i Morovićeva izdanja (*Versi harvacki*), sa sljedećim izmjenama: 32 *Nada sve* umj. *Nadasve*; 51 *Podobno* umj. *Podno*; 54 *malahnom* umj. *maljahnom*; 62 *početje* umj. *poč ti je*; 65 *bljuvat* umj. *pljuvat*; 77 *jih* umj. *ih*. Osim toga učinjeno je nekoliko pravopisnih intervencija (veliko slovo: *Karst, Bog*; interpunkcije).

- Pomiloval si svih, pokoru svih podni;
 Hteć pomoć čoviku, čovik hti biti sam,
 40 Milost priveliku pripravljajući nam.
 Ti prijam pūt našu griha nas isparti;
 Muke popiv čašu, izbavi nas smarti.
 Ti uze razdriši paklene tamnosti,
 A puk tvoj uzviši u vičnje svitlosti.
 45 Otide smartna noć, tobom prosinu svit;
 Oca si Boga moć pri vika i svih.lit.
 Tvoji se moliše i kad bi tretí dan:
 Uskarsni jur, riše, ostaviv groba stan;
 Jer se ne dostoji da sveto tilo tvê
 50 U grob veće stoji, ali u zemlji gnje.
 Podobno vidit nî da tolika vridnost,
 Kom svit otkupljen bi, leži u grob priprost;
 Ter ki jednom šakom nebesa obhićuje,
 Pod malahnom rapom da skriven stanuje.
 55 Jure grob ostavi, Gospodine, ter sam
 Pod noge postavi smart, kano priča nam;
 Duše svetih odriš' ter jih iz uze izved',
 Visoko se uzviš', ob desnu oca sed'.
 Ukaž' nam obraz tvoj, blaženih nas učin',
 60 Po nebi i zemlji svoj svitlost tvoja prosin'.
 Hvala t', hvala t' budi, ki si sve toj stvoril,
 Ki s' svakomu čudi početje, konac bil.
 Iz tamnice s' izvel oce svete sobom,
 U raj jih si povel, da pribudu s tobom.
 65 Pakal poče bljuvat duše, ke žeriše;
 Ovce janjac čuvat, kihno vuk deriše.
 Usta se z groba sam, dviže se v nebesih,
 Moć svoju kažuć nam u mnozih čudesih.
 Tim skaza telesa da opet vazam mi,
 70 Dvignut se v nebesa imamo, gdi si ti.
 Evo, va ime tvoje svit se já karstiti,
 Tere blude svoje sa svima garditi;
 Idole pustivši, idoše za tobom,
 Karstom se karstivši, upraviše sobom.
 75 Prijaše veru tvû, ufan'je ti si njih,
 Pridaše t' dušu svû, sam si spasitelj svih.
 Od zla jih obrani, milost jim tvoju daj,
 Spasi jih i hrani gori u vičnji raj.

Finis